

מ"ת 17917/08/16 - מדינת ישראל נגד אנטולי יחייב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 17917-08-16 מדינת ישראל נ' יחייב (עציר)
תיק חיצוני: 315132/2016

בפני	כבוד השופטת זהבה בוסתן
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיטל מהלל
נגד	
משיבים	אנטולי יחייב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד גלעד מנשה ועו"ד נדב אלמוג

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון שוד.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 21.7.16 שעה 20:00 ניסו המשיב ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן "האחרים" וביחד "השודדים"), לשדוד באיומי סכין סוכן של ציוד סלולרי בזמן שהמתין ברכב (להלן "המתלונן").
3. במקביל לכתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, זו הבקשה שבפני.
- ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טוען לחולשה בעוצמתן.
4. הראיות לכאורה כוללות:
 - א. הודעות **איגור סימיון**, המתלונן, שנותר ברכב כלפיו בוצע השוד.

בהודעותיו המתלונן מתאר את מהלך השוד ומפרט כי אחד השודדים (להלן: "**השודד**") ניגש אליו וביקש סיגריה, המתלונן השיב שאין לו. כעבור מספר דקות שב השודד וביקש ממנו להתקשר מהנייד שלו. המתלונן מסר לו את הנייד ואז השודד הוציא סכין והצמיד אותה לצווארו של המתלונן תוך שהוא מצמיד את גופו לכיסא ומאיים עליו לא יזוז. המתלונן שמע את הדלת האחורית של הרכב נפתחת והאחר הוציא מהרכב שני ארגזים, והחל להתרחק עמם. כל אותו זמן כשהסכין מונחת על צווארו הורה השודד למתלונן לא לזוז. האחר התרחק כעשרים מטר עם

הארגזים, ואז השודד עזב את המתלון והחל להתרחק ממנו כשהסכין עדיין שלופה ותוך כדי שהוא אומר לו לא לזוז. אחרי שהשודד והאחר התרחקו, יצא המתלון מהרכב והחל לרוץ אחריהם כשהוא צועק להם "תעצרו תחזירו את הארגזים". המתלון הצליח להגיע לשודד שאחז בסכין, קפץ עליו והחל להיאבק עמו. כתוצאה מכך נפלו משקפי השמש של השודד. המתלון המשיך וחבט בפניו ובגופו של השודד עד שהשודד נפל. האחר ראה את המתלון והשודד מתקוטטים, הניח את הארגזים הרים לבנה מהרצפה, והניף אותה לכיוון המתלון באופן מאיים ואיים עם ידו שיפגע בו עם הלבנה. המתלון עזב את השודד, ניסה להתקרב לארגזים והחל לצעוק לעזרה. השודד קם והמתלון ניגש אליו והפיל אותו שוב לרצפה. האחר הרים את הארגזים והחל להתרחק והמתלון עזב את השודד ורץ לכיוון האחר שהניח את הארגזים על הרצפה והשודד הצטרף אליו. המתלון נעמד בין השודד והאחר לבין הארגזים והחל שוב לצעוק לעזרה. בשלב זה ברחו השודדים ברגל.

ב. המתלון מסר **תיאור של השודד**: גובהו 1.80 מ', מבנה גופו רחב (כ-95 ק"ג), נראה אשכנזי עם צבע עור בהיר, שיער קצוץ, בהיר, בלונדיני, אולי מעט מקריח והרכיב משקפי שמש שנפלו בזמן ההאבקות, מעט זיפים בהירים וגילו בין 25 ל-28.

תיאור זה מתיישב עם מראהו הכללי של המשיב.

ג. המתלון טען כי יוכל לזהות את השודד אך **במסדר זיהוי תמונות** שנערך לו, **לא זיהה** את המשיב או את האחר.

ד. עדותו של **דניאל אלבז**, בעל הרכב, שלא היה עד לשודד כיוון שנכנס לקניון הנמצא בסמוך כדי למסור סחורה. המתלון התקשר לאלבז עשר דקות לאחר שאלבז עזב את הרכב וביקש שיבוא מהר. מבדיקתו לא נגנב דבר. שווי הסחורה אותה ניסו לגנוב, הוא כ-100,000 ₪.

ה. נמצאה התאמת **דנ"א** בין המשיב ובין דגימה שנמצאה על משקפי השמש שנפלו לשודד. המשיב שמר תחילה על זכות השתיקה ולא מסר הסבר להמצאות דנ"א על המשקפיים. בגרסה מאוחרת יותר טען שיש לו הרבה משקפיים אותם הוא מלווה לחברים ומלווה מהם. לגבי המשקפיים הספציפיים טען שהם לא שלו, והוא אינו יודע אם יש עליהם דנ"א שלו.

ו. בעת מעצרו של המשיב נתפסו עליו **שני טלפוני ניידים** שאת מספריהם מסר לחוקרים בתחילת החקירה. בהמשך כשנשאל אם אלו מספרי הטלפונים הניידים שלו הוא שמר על זכות השתיקה אך ניסיון חיוג של החוקר אל שני המספרים שמסר המשיב בתחילת חקירתו, הניב צלצל.

ז. בשעה 19:17 ובשעה 20:30, בסמוך לפני ואחרי השוד, **אוכן** אחד משני הטלפונים הסלולריים, שנתפסו אצל המשיב, בקניון כפר יונה הסמוך לזירת האירוע. רק בשעה 22:22 הוא מאוכן בפרדס חנה. כשעומת המשיב עם האיכון שמר על זכות השתיקה.

ח. חבלות המשיב ביד ובברך שתועדו על גופו ביום מעצרו, 4 ימים לאחר האירוע, תואמות לתיאור שמסר המתלון שנאבק עם המשיב.

ט. נמצאו סתירות בין גרסת המשיב לעניין **האליבי** שמסר לבין הגרסאות שמסרו עדי האליבי מטעמו בעוד שכל עדי האליבי מסרו שהמשיב הגיע עובר לשעה 17:30 בעוד שהמשיב העיד כי עזב את עבודתו ב-18:30. המשיב טען בהודעתו מיום 25.7.16 כי ביום האירוע התעורר בשעה 06:30 ונסע לעבודה ובשעה 18:30 יצא מהעבודה ונסע לסבתו בפרדס חנה שם היה עד שעה 22:00 ואז חזר לבית אמו בנתניה. אזכיר כי השוד בוצע בשעה 20:00.

עדי האליבי - דודתו, אביו, אחיו וסבתו - מוסרים גרסאות שונות ביחס לשעה בה הגיע אל בית סבתו ויצא ממנו ביחד עם אביו ואחיו.

המשיב עומת עם פערי הגרסאות בינו לבין עדי האליבי, אך שמר על זכות השתיקה.

אחיו של המשיב, **ולרי יחייב**, מסר כי הגיע ביום האירוע לבית סבתו ביחד עם אביו בשעה 18:00 ושהה שם עד חצות. לדבריו, הוא אינו יודע מתי המשיב הגיע לבית סבתו אך זה היה לפני שהוא ואביו הגיעו. בנוסף ציין כי שוחח עם סבתו בטלפון בסביבות השעה 17:00 והיא אמרה לו שהמשיב כבר אצלה.

אבי המשיב מסר כי הגיע לבית אמו ביחד עם בנו ולרי בסביבות 18:30 ושהה שם עד חצות. בשיחה עם אמו בסביבות השעה 15:30, 16:00 היא מסרה לו שהמשיב בביתה ישן.

סבתו של המשיב מסרה כי המשיב הגיע לביתה בסביבות 15:00, 16:00 ובהמשך הגיעו שאר בני המשפחה ועזבו לקראת חצות.

דודתו של המשיב מסרה כי הגיעה בשעה 17:30 והמשיב כבר היה בבית. בהמשך הגיעו אביו ואחיו והם עזבו בערך בשעה 01:00.

י. המשיב בחקירותיו שמר על **זכות השתיקה** (באופן סלקטיבי), לא סיפק הסבר להימצאותו בזירת השוד ולא להימצאות דנ"א שלו על משקפי השמש שנמצאו בזירה.

יא. עובד החנות אליה יועד המשלוח אותו ניסו השודדים לשדוד, **אוהד לוי**, העיד כי הוא מכיר את המשיב מכפר יונה. המשיב מכחיש כל היכרות עמו.

5. ב"כ המשיב טוען, לחולשה בעוצמת הראיות:

א. המתלון **לא זיהה** את המשיב **במסדר הזיהוי**. לטענתו, המפגש בין המשיב והשודד לא היה קצר ובפרק זמן זה השודד היה חשוף בפניו לחלוטין. המתלון אף מסר לחוקריו כי יוכל לזהות את פניו של השודד ואף להרכיב קלסטרון.

- ב. **התיאור הכללי** של השודד כפי שנמסר על ידי המתלונן יכול להתאים למגוון רחב של אנשים ואין בו כדי לקשור את המשיב באופן ספציפי לאירוע. זאת ועוד, המשיב אינו מקריח ושיערו אינו בלונדיני.
- ג. המתלונן טען כי היכה בפניו של השודד והפילו על הרצפה ועל כן היה מצופה כי מכה כזו תשאיר **סימנים בפני השודד**. פניו של המשיב כשנעצר היו נקיות לחלוטין ללא סימנים כלשהם. באשר לסימנים שנמצאו על גופו של המשיב, הרי שמקורם בתאונת דרכים קשה אותה עבר המשיב בעקבותיה ישב על כסא גלגלים. החבלה שצולמה בברך שמאל היא כתוצאה מתפר בעקבות אותה תאונת דרכים.
- ד. באשר לממצאי **הדנ"א** - בחוות הדעת ציין עורך חוות הדעת כי התקבל פרופיל דנ"א שמקורו ביותר מפרט אחד (תערובת פרופילים). כמו כן ציין כי השכיחות המחושבת אינה מתייחסת לקרובי משפחה בקרבת דם מוגדרת של מקור הדנ"א.
- המשיב לא הכחיש בחקירתו כי הוא נוהג להחליף משקפי שמש עם חבריו ויתכן ויימצא דנ"א על משקפיים שהם חפץ נייד שנמצא בזירה, אך אין בכך להצביע כי מדובר במשקפיים של המשיב.
- ה. בזירת האירוע קיימים מגוון רב של **ממצאים פורנזיים** שכללו טביעות אצבע רבות על גבי הרכב והארגזים, נלקחו מעתקי טביעות אצבע מרכבו של המתלונן. חולצת המתלונן, שלטענתו נקרעה תוך כדי מאבק, ואף נלקחה דגימת דנ"א מתחת לציפורני המתלונן.
- בכל המוצגים הללו לא נמצא ממצא פורנזי שקושר את המשיב לזירת האירוע.
- ו. באשר ל**אייכון** - רק אחד המכשירים אוכן באזור הכללי בו התבצע השוד ומספר הטלפון המאוכן אינו רשום על שם המשיב.
- ז. על פי דוח האיכון, הטלפון אוכן באזור קניון כפר יונה בין השעות 18:00 ל-20:30 ובכל פרק הזמן האמור לא נצפה המשיב **במצלמות הקניון** או בסמוך לו.
- ח. באשר ל**אלילי** - המשיב עומת עם הודעותיהם של בני משפחתו. אין באי הדיוקים לגבי שעת הגעתו של המשיב לפרדס חנה כדי להפריך את האילי. אך טבעי הוא כי יהיו קיימים הבדלים מסוימים בין הגרסאות קל וחומר בהתחשב בכך שההודעות נגבו מספר ימים לאחר האירוע.

דין והכרעה

1. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיות, דעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר של מסוכנות, אך קיים כרסום בראיות לכאורה המצדיק בחינת חלופת מעצר.

2. הראיות כוללות את הודעתו של המתלונן ובה תיאור ההתרחשויות ותיאור של השודד, התאמת DNA בין המשיב לבין הדגימה שנמצאה על משקפי השמש שנפלו מהשודד, איכון אחד הטלפונים הסלולאריים שנתפסו אצל המשיב במועדים הרלוונטיים לביצוע השוד באזור השוד, החבלות על גופו של המשיב שמתיישבות עם המאבק שבינו לבין המתלונן, והסתירות בגרסאות עדי האליבי. לאלה יש להוסיף את שתיקתו של המשיב בחלקים מסוימים בחקירתו, וכפי שנקבע בפסיקה: "לשתיקה בהליכי חקירה יש משקל ראייתי ויש בכך לחזק את עמדת התביעה לצורך שלב המעצר" (ראה בש"פ 567/16 מאור ישראל מלול נ. מ.י. (בסעיף 7(6)).
3. אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב לפיה היעדרם של ממצאים פורנזיים נוספים יש לה משמעות, שכן ממצאים פורנזיים מצביעים על קיום ראייה, אך היעדרם של ממצאים פורנזיים אינו מהווה ראייה (ראה ע.פ. 6371/05 יוסף וגנר נ' מדינת ישראל וכן ע.פ. 6468/13 חיים צרפתי נ' מדינת ישראל).
4. באשר למכשיר הטלפון הנייד של המשיב, העובדה שמכשיר הטלפון שאוכן בזירת האירוע אינו רשום על שמו של המשיב אינו שולל את העובדה שהטלפון היה בחזקתו של המשיב כשנעצר, והמשיב מסר לחוקרים את מספר הטלפון כמספר טלפון שנמצא בשימוש.
5. אין לייחס משמעות לעובדה שלא נמצאו סימני חבלה על פניו של המשיב. מאידך יש לייחס משמעות לסימני החבלות שנמצאו על גופו שיש בהם להצביע על כך שנפל לרצפה ונחבל.
- בהתייחס לטענת המשיב כי החבלות שעל גופו הן כתוצאה מתאונת דרכים אציין כי המשיב לא טען זאת בהודעתו והטענה נטענה לראשונה על ידי ב"כ במהלך הדיון. לאחר הדיון המציאו ב"כ המשיב לתיק בית המשפט מסמכים רפואיים מהם עולה כי לאחר תאונת הדרכים שארעה ביום 21.3.16 הוא הופנה לחדר מיון ובטפסים אכן מצוין כי יש תפרים בברך שמאל. הברור העובדתי אם החבלות הן כתוצאה מתאונת הדרכים או כתוצאה מהנפילה בזמן השוד מקומו להתברר בעת הדיון בתיק העקרי. לשלב זה של הדיון קיימת ראייה לכאורה שהמשיב נחבל במהלך השוד, אך עוצמתה של ראייה זו מוחלשת לאור התייעוד הרפואי שהומצא.
6. כמו כן אין בשלב זה לייחס משמעות לעובדה כי בדגימת הדנ"א נמצאה תערובת פרופילים שמקורו ביותר מפרט אחד. לשלב זה של הדיון די בכך שיש פרופיל בולט אחד, של המשיב, בשכיחות של אחד ליותר ממיליארד.
7. באשר לעדי האליבי, אין מדובר על אי דיוקים לגבי שעת הגעתו של המשיב לבית סבתו, אלא מדובר בעדות המפריכה את האליבי, שכן שעת הגעתו של המשיב לבית סבתו היא זו שהייתה אמורה לספק לו את האליבי, וכאשר הודעתו אינה תואמת את הודעות עדי האליבי האחרים האליבי מופרך.
8. למרות האמור ולמרות שיש במקבץ הראיות כדי להוות ראיות לכאורה אני סבורה כי קיים כרסום כמפורט להלן:
- א. מתיאור המתלונן את האירועים עולה כי השודד נחשף לעינוי לא רק ברגעי השוד בהם ניתן להניח כי

המתלונן היה נסער, אלא עוד קודם לכן בנסיבות רגועות כאשר השודד ביקש ממנו סיגריה וביקש ממנו את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו. המתלונן, בהודעתו מיום 22.7.16, מסר כי יוכל לזהות את פניו של השודד ולהרכיב קלסטרון, אף על פי כן לא הצליח לזהותו במסדר זיהוי תמונות, עובדה זו מכרסמת בעוצמת הראיות.

ב. התיאור הכללי שמסר המתלונן לגבי דמותו של השודד שאין בה כל סממן ייחודי, תואמת רק בחלקה את המשיב שכן המשיב אינו מקריח, שער קצוץ וקשה לעמוד על צבעו, אף בכך יש לכרסם מעוצמת הראיה שהיא ממילא לא גבוהה.

ג. ה - DNA נמצא על חפץ נייד, ובנסיבות אלה עוצמתה מוחלשת (ראה בש"פ 6535/09 יוסף קסרו נ' מ.י.)

ד. פציעתו של המשיב בתאונת דרכים בה בוצעו תפרים בברכו השמאלית מקימה ספק באשר למקור החבלה בברכו.

על אף החולשה בעוצמת הראיות אין בכך כדי לאיין את הראיות לכאורה באופן שיביא לשחרורו של המשיב על אחר ללא בחינת הנתונים באמצעות תסקיר מעצר. על מנת לבחון נתונים אלה אני מורה לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

אני קובעת להמשך בפני שופט תורן ביום 10.10.16 שעה 9:00, שירות המבחן יגיש תסקיר למועד הנדחה.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, בנוכחות באח כח הצדדים.

באי כח הנאשם ימסרו לנאשם את ההחלטה.